

DALEKO OD HLUČÍHO DAVU

“Á, to už bude poslední kapitola “ jásá můj muž. Vydedukoval, když jsem po něm chtěla fotografii Iva. Už toho má plný zuby, že si večeri někdy musí udělat sám. Už mně chtěl dát na ten počítač zámek (asi od kola, to máme v Holandsku vymakaný, zámky jsou úžasně účinné; jsou někdy dražší a solidnější než ty kola). Nebo časový spínač. Měl skoro pravdu. Skoro. Naše cestování po pustinách Jižní Afriky se blíží ke konci. A tak mi nezbývá, než vyjet na jinou zajímavou cestu. Nicméně tu poslední kapitolu rozdělím na dvě části, a dávám první část Páníčkoví, aby se o ni hezky staral v mé nepřítomnosti. Dělam to opět pro Vás, abyste na Afriku nezapomněli a měli co číst. (Sejde z prasete, sejde z mysli). Takže to bude tentokrát takové malé, milé povídání. A příště zakončíme Afriku návštěvou “zámku” v poušti u velkého solného jezera.

Třetí den pobytu v Khalagadi N.P. jedeme na západ k hranici Namíbie a přenocujeme v místě zvaném Kalahari Tented camp (pro vážné cestovatele a nadšence - na mapě Khalagadi z minulého dílu je toto tábořiště kousek od Mata Mata). Pár obrovských stanů je postaveno na velké duně s výhledem na řečiště řeky Aub . Tábor je neohrazený. Chození na vlastní nebezpečí. Takže Ivi můžou až do ložnice..

Jedeme na 3 hodinové večerní safari v jeepu. Ranger svítí velkou baterkou na noční dravce, které potkáváme. Krásné obrovské sovy sedí na větvích keřů lemujících cestu, vidíme pár lišek, šakala, divoké kočky. Zvířata kupodivu před baterkou neutíkají, zastaví se a zvědavě na nás civí. Na obloze je ustupující úplněk, plno hvězd a teplota tak akorát na tričko. Člověk si nedovede představit, že existuje něco jiného než tyto nekonečné prostory a ticho které ho obklopuje. Že lidé toužily po útěku z tohoto ráje krásy a jednoduchosti.

podvečer v ráji krásy a jednoduchosti

Po návratu z noční vyjíždky se kocháme výhledem z otevřené kuchyňky našeho stanu na řečiště Aub zalité svitem měsíce. Soused nám sděluje, že včera večer byl v řečišti gepard s mláďatama.. Inu, už jenom pocit, že to je možné, mě naplňuje nesmírným štěstím. Zhlédneme pár chimér antilop a pakoňů.

K pocitu mystičnosti přispívá i jižní obloha, pro nás velká neznámá, vždyť si ani nebudeme moci určit, kde je sever, místo souhvězdí Velkého Vozu musím hledat Jižní Kříž. Asi si říkáte, k čemu je to dobré, no přece kromě té krásy neznáma, k určení místa východu slunce ; je to pro Vás čtenáři, protože Páníček mi dal poslání, podělit se s Vámi o vše zajímavé a krásné. Takže tam na východě budu ráno očekávat boha RA.Už si nařizuji budíček v naší neuvěřitelně romantické koloniální stanové ložnici. Tak nějak usínal před lety Dr. David Livingstone.

Naše ložnice a kuchyně

Výhled z kuchyňky ve dne

budíček se vyplatil

ranní vyjížďka

u napajedla

Poslední den v Khalagadi , oči bolí, ale kočkovité přes den nevidíme. Při výjezdu z parku je mi jasné, že se sem musíme vrátit, protože ty lvy přece musíme jednou zahlédnout, když tu zaslechnu nějakého muže, jak velmi barvitě afrikánsky vykládá úředníkovi v bráně o 7 lvicích. Tak se ho ptám kde a kdy , prý asi 35 km daleko a teď. Lvice leží prý po obědě a kousek dál spí lev u cesty. Nemusíme se bát, že tam už za hodinku nebudou, lvi prostě celý den leží na místě.

Obracíme auto a nejvyšší povolenou rychlosti (50 km/hod) jedeme směrem na šelmy. Lvice nevidíme (to víte ženský, není na ně spoleh, dělají si , co si zámánou), nacházíme pouze lva s černou hřívou, jak spí pod stromem. Je od nás asi 20 m. Několik minut civíme na obrovské (nažrané) břicho a pak máme štěstí. Lev se otáčí na druhou stranu a v otočce po nás loupne očima a chvilinku , milisekundy, se nám zdá, že nás bere na vědomí. Ale nestojíme králi za víc pozornosti a tak pokračuje v siestě, jenom to pohybující se břicho v nádechu je důkaz, že se nám to nezdálo, že jsme se opravdu právě setkali s pánem tvorstva pouště Kalahari.

siesta

královská pozornost

foto a text Jana Vaňourková